

ИНТЕРВЮ: „ИЗБРАХ НАУКАТА, ИЗБРАХ ПУ“

1. Здравейте, представете се!

Аз съм Елица Стоилова. Мисля за себе си като любител на преживяванията – кулинарни, фотографски, филмови, научни. Обичам срещите с хора и култури, динамиката в живота и промените, които ти дават различен ъгъл да видиш себе си, света и другите. Бих се описала и като любопитен и позитивен човек, характеристики, които са част от работата на антрополога. Занимавам се със социални изследвания на храните и храненето. Изследвам как се конструират местни и национални храни, какви са възможностите за регионално развитие, базирано на традициите, какви са новите занаяти, какви са ефектите на глобализацията и как се развиват локалните култури. Друг фокус на изследователската ми работа са различни аспекти на унаследяването и спецификите на нематериалното културно наследство.

2. От къде сте родом?

От Пловдив съм.

3. Къде сте завършили висшето си образование?

Завършила съм бакалавърските програми *Етнология* и *Социология* и магистърската *Предприемачество и управление на иновациите*, всичките в Пловдивския университет. По време на докторантурата си също останах свързана с ПУ, тъй като бях част от съвместна докторска програма между университета и Техническия университет в Айндховен. Програмата беше за развиване на полето на историята на технологиите в Централна и Източна

Европа. Защитих дисертацията си в Холандия, която ми даде една много динамична среда и много полезни контакти и работни мрежи.

4. Каква е темата на Вашия дисертационен труд?

Темата на дисертацията ми е „Българското кисело мляко – конструиране и експорт на автентичност“. Тя е в контекста на изследователското поле на историята на технологиите. Обхваща периода от началото на двадесети век до наше време. Проследява изграждането на киселото мляко като национален символ за България, изследва социалните, политическите и технологичните трансформации, които се случват в следствие на индустриализацията на домашни храни, на плановата икономика и на глобализацията.

5. Каква е Вашата длъжност към настоящия момент?

Към момента съм главен асистент към катедра „Етнология“ към философско-историческия факултет на ПУ

6. Какво Ви мотивира да се занимавате с научна дейност?

Любопитството. Желанието да науча неща, които не знам, да намеря връзка между неща, които може и да не изглеждат свързани. Научната дейност ми дава също така възможност да контактувам с много и различни хора, да участвам в различни научни и приложни проекти, да пътувам, да пиша и да представям и популяризирам работата си... За мен тя е нещо удовлетворяващо и предаващо смисъл.

7. Защо избрахте Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, за да развивате научната си дейност?

Донякъде университетът избра мен. След завършването на дисертацията си станах част от екипа на катедра „Етнология“. Едни много талантиливи и креативни хора, с които е удоволствие да се работи. Този екип ми дава силите, подкрепата, мотивацията да се занимавам с наука. Университетът ми дава добра среда за развитие, но натовареността с преподаване и административни задължения не оставя много възможност за научна работа. За съжаление това е занимание за „свободното време“. За момента успявам да удържам на тази динамика, но определено мисля, че е нужна по-добра политика, която да насърчава в много по-голяма степен изследователската работа.

8. Успявате ли да съчетавате успешно работата си в университета с личния си живот?

Успявам да ги съчетава за сметка на личното си време и работата в почивните дни. Това не е лесна задача, а и определено не мисля, че това е добър модел. Намалването на хорариума за сметка на времето, което да отделя за по-качествена научна работа, за мен ще е от изключителна полза.

9. Какво ще кажете на новозачислените и на бъдещите докторанти?

Да обичат каквото правят, да се развиват, да намерят своята научна общност, да създават приятелства, да мислят мащабно. Да мечтаят и да следват мечтите си. Докторантурата е период, в който научаваш много за научното поле, в което работиш, но и е емоционално предизвикателство, с което всеки се справя по различен начин, но преминеш ли го – израстваш.